ژاپن به شیلات الجزایر ۴/۳ میلیون یورو کمک می کند

ایرنا - ژاپن یک کمک بلاعوض ۴/۳ میلیون یورویی به تجهیز بخش شیلات الجزایر اختصاص می دهد.

بیانیه روز سه شنبه وزارت شیلات الجزایر حاکی است : این کمک بر اساس توافقنامه ای که میان این وزارتخانه و کمیته همکاری ژاپن به امضا رسیده است صورت می گیرد.

تجهیز مرکز ملی آموزش فناوری صیادی الجزایر و در اختیار قرار دادن یک کشتی برای انجام آموزش های ساحلی با ظرفیت ۸۰ تن سوخت و تجهیزات شبیه سازی و بخش های آموزش برق، الکترونیک و ارسال مراسلات در قالب این کمک انجام می شود.

«اسماعیل میمون» وزیر شیلات الجزایر به خبرنگاران گفت که شیلات یکی از میادینی است که در زمینه همکاری میان الجزایر و ژاپن اولویت دارد.

وی گفت: در جریان سفر دسامبر ۲۰۰۴ رئیس جمهوری الجزایر به ژاپن توافقنامه ای در این خصوص میان دو کشور به امضا رسید.«اکیرا اورابی» سفیر ژاپن در الجزایر نیز باابراز خرسندی از همکاری های میان دو کشور در زمینه شیلات خواستار گسترش آن شد.

کارشناس اسپانیایی:

بازار فرش ایران در اروپا روبه بهبود است

ایرنا - یک کارشناس فرش در اسپانیا، فرش ایران را در جهان بی همتا خواند و گفت: با وجود تلاش کشورهای دیگر برای رقابت در این عرصه، فرش ایران همچنان از وضعیتی رو به بهبود در بازارهای اروپا برخوردار است.

«آنورلیو مارتین» گفت: در حالیکه چند سال پیش، وضعیت فروش فرش ایرانی در اسپانیا چندان مساعد نبود، گزارش های ما از افزایش تقاضا برای فرش ایران در سال های اخیر حکایت دارد.

وی، یکی از علت های این بهبود وضعیت را انجام تبلیغات از سوی شرکت ها و فروشگاههای عرضه کننده فرش ایران در بازار اسپانیا عنوان کرد.

این کارشناس فرش در ادامه افزود: علت عمده دیگر بهبود وضعیت بازار فرش ایران در اسپانیا، افزایش درآمد اسپانیاییها در سال های اخیر است و همین امر، باعث شده فرش از حالت کالایی لوکس که تنها برای یک سری مشتری خاص بود، تبدیل به یک خواسته عمومی شود. با این وجود، هنوز تلاش بسیاری لازم است تا فرش ایران آن گونه که شایسته است در اسپانیا معرفی شود و به فروش برسد. این مسأله هم در مورد فرش های قدیمی و هم فرشهای جدید صادق است، هر چند، در میان فرش های مختلفی که بویژه از چین، هند و پاکستان به اسپانیا وارد می شود، فرش ایرانی وجهه سنتی خود را دارد و معرف هنری بی همتا و کیفیتی بالاست. در چنین بازار پر رقیبی، لزوم معرفی و تبلیغات درست درباره ارزش، قدمت و هنر چند صدساله فرش ایرانی بویژه به جمعیت جوان اسپانیا و دیگر کشورها از اهمیت بسیاری برخوردار است. این معرفی می تواند از طریق نمایشگاههای بین المللی و ملی که در کشورهای مختلف برگزار می شود و تهیه برنامه های ویدیویی مستند تلویزیونی صورت گیرد. وی افزود: هر سال هزاران خانه در اسپانیا ساخته می شود و این امر، می تواند بهبود بازار فرش را هم به همراه بیاورد. مارتین به نمایشگاه هنر و عتیقه جات که هم اکنون در مادرید در حال برگزاری است، اشاره کرد و گفت: در این نمایشگاه چهار غرفه، فرش ایرانی را معرفی می کنند که استقبال بسیار خوبی از آنها شده است.

بر اساس گزارش ویژه سازمان ملل متحد:

سیاستهای بانک جهانی ناقض حقوق کشورهای ضعیف است

مهر - سازمان ملل متحد با انتشار گزارشی به بررسی تأثیرات منفی سیاستهای بانک جهانی و صندوق بین المللی پول بر حقوق بشر و مردم آسیب پذیر کشورهای فقیر جهان پرداخت.

پایگاه خبری برتون وودز، در گزارشی که توسط گزارشگر ویژه حقوق غذایی سازمان ملل متحد منتشر شده است، سیاستهای اقتصادی و تجاری بانک جهانی، صندوق بین المللی پول و سازمان تجارت جهانی بر خلاف منافع کشورهای ضعیف خوانده شده است.

بر اساس این گزارش، هم اکنون مناسبات اقتصادی جهان به گونه ای است که کشورهای ضعیف جهان "بازیچه دست ابرقدرتهای اقتصادی" هستند، بنابراین سیاستهای کلان اقتصادی سازمانهای بین المللی نیازمند بازبینی و تجدیدنظر می باشند.

در این گزارش، فاجعه انسانی اخیر که در کشور نیجر به وقوع پیوست را در نتیجه الگوی اقتصادی مبتنی بر بازار تحمیل شده توسط بانک جهانی و صندوق بین المللی پول خوانده شده است. الگویی که شامل سیاستهای بهره وری هزینه و خصوصی سازی خدمات عمومی می شود.

سازمان ملل در این گزارش همچنین به پروژه های عظیمی اشاره کرده است که موجب نقض شدید حقوق بشر از طریق کوچ اجباری و جابه جایی های شهروندان کشورهای مختلف شده است. مثلاً دریکی از پروژه های سد سازی بانک جهانی در هندوستان ۱۲ هزار نفر زمینها و برخی نیز جان خود را از دست دادند.

افزون بر این، مسؤولان بانک جهانی پیشنهادات هیأت بازرسی داخلی این بانک مبنی بر جبران خسارات افراد آسیب دیده از این پروژه را نادیده انگاشتند.

این گزارش می افزاید، برنامه های کاهش فقر صندوق بین المللی پول و بانک جهانی "نه تنها امنیت غذایی افراد آسیب پذیر را تضمین نمی کند، بلکه اغلب اوقات موجب تشدید اوضاع نامناسب غذایی فقیرترین اقشار جامعه نیز می شود".

رشد بازار ایده های تازه

منبع: اکونومیست ـ برگردان: علیرضا سربازی

نخستین قانون ثبت امتیاز مدرن، اولین بار در سال ۱۴۷۴ در ونیز معرفی شد تا بتواند تاجرین کارکشته را به سوی این دولت-شهر جلب کند. هر کس که می توانست با تکنیکی جدید وارد شود، حق استفاده از آن را برای مدت سه سال ملک خود می کرد و مقلدین نیز ۱۰۰ سکه جریمه می شدند.

امروزه این امتیازات پس از بررسی های دقیق، در سطوح ملی و توسط دفاتر حقوقی دولتی به افراد اعطا می شود. این گونه قوانین در جزئیات با هم متفاوتند اما اساس تمام آنها شبیه هم است.(شباهت هایی که در سایه توافق نامه های بین المللی حاصل می شوند.) تکنولوژی هایی که درخواست ثبت شدن را دارند، ابتدا باید از جنبه های نو بودن ایده، مفید بودن، ساخته دست بشر بودن و به آسانی یافت نشدن، آزمون شوند. مثلاً کشف یک رویداد طبیعی قابلیت ثبت شدن را ندارد. هر امتیاز ثبت شده به نام هر فرد، دیگران را برای مدت بیست سال از استفاده از آن محروم می کند.

امتیازات ثبت شده تنها توسط دادگاه هایی که آن را اهدا کرده اند، قابل اجرا می باشند. برای مثال، امتیازی که در آمریکا به ثبت می رسد، تنها در آن کشور ارزشمند است- اما آمریکا با داشتن کشوری با مقیاس اقتصاد جهانی، در برخی موارد به عنوان دفاتر ثبت حقوقی جهانی نیز عمل می کند، به طوری که تقریباً نیمی ازامتیازات ثبت شده در این کشور به خارجیان اعطا می شود. هزینه ثبت امتیاز در آمریکا تقریباً ۲۰۰۰ دلار است، اما عوارض قانونی برای آماده سازی پروسه آن، به راحتی به ۳۵۰۰۰ دلار می رسد. همچنین درخواست کننده برای تجدید عوارض باید در حدود ۷۰۰۰ دلار دیگر نیز بپردازد. پس از به پایان رسیدن تاریخ امتیاز اعطا شده، تکنولوژی مذکور وارد بازار شده و به طور مجانی در اختیار همگان قرار می گیرد.

سه دفتر ثبت امتیاز اصلی که در حدود ۹۰ درصد از تمامی امتیازات را در دنیا به ثبت می رسانند، در آمریکا، اروپا و ژاپن قرار دارند. حق ثبت اروپایی اجازه استفاده از امتیاز اعطا شده در تمامی کشورهای عضو اتحادیه اروپا را صادر نمی کند و این امتیاز تنها در کشورهایی محترم شمرده می شود که مد نظر درخواست کننده بوده و برای آن تقاضای رسمی به زبان آن کشور ارائه شده باشد. از آنجایی که معانی حقوقی ثبت می توانند توسط هر کلمه ای به چالش کشیده شوند و برخی درخواست ها نیز صدها صفحه درازا دارند، عمل به چنین قانونی بسیار سنگین و طاقت فرسا است. در طول سه دهه گذشته تلاش ها برای وضع یک قانون ثبت در اتحادیه اروپا با شکست مواجه شده است، زیرا هنوز کشورهای عضو تمامی کلمه زبان باید زبان قانونی باشد، صورت نگرفته است.

تا سال ۱۹۸۱ که یک دادگاه آمریکایی قانون را تغییر داد، امکان اعطای امتیاز ثبت به نرم افزارها وجود نداشت. همچنین هنگامی که دادگاه دیگری در ۱۹۹۸ اجازه داد تا «روش های تجاری» قابلیت ثبت شدن پیدا کنند، سیل درخواست ها به این منظور روانه شد. اروپا برای اعطای امتیاز ثبت روش های تجاری، مقاومت کرد و موشکافانه اعطای امتیاز ثبت به نرم افزارها را مورد بررسی قرار داد. اما پس از اعتراض طرفداران نرم افزارهای باز- منبع، رهیافت اروپا در این زمینه عوض شد.

با گذشت زمان، سیستم ثبت امتیازات با چالش هایی روبرو شده است که باید پیش از کارکرد مؤثر آن برطرف شوند. برای مثال می توان به تعداد درخواست ها اشاره کرد که در طول دهه گذشته دو برابر شده و باعث غرق شدن دفاتر ثبت حقوقی در زیر بار کار شده اند. به همین دلیل اکنون زمان رسیدگی به هر درخواست به حدود سه سال رسیده است که موجب انبوه گشتن حدود ۵۰۰۰۰ مورد شده است. اگر در این زمینه کاری صورت نگیرد، این ارقام تا سال ۲۰۱۰ دو برابر می شوند.

همچنین متخصصین ادعا می کنند که کیفیت امتیازهای ثبت شده که بر اساس تازه بودن ایده و صحیح بودن ادعاهای آن سنجیده می شود، در حال کاهش است. دعاوی قضایی نیز هم اکنون بسیار رایج و پر هزینه است.

برای اصلاح این موارد، آمریکا در پی وضع قوانینی است که با آن بتوان زمان مشخصی را پس از اعطای امتیاز ثبت به دارنده، معلوم کرد که در آن برهه زمانی بتوان به امتیاز اعطا شده اعتراض کرد. این امر خود می تواند موجب افزایش بارمالی بر روی دفاتر ثبت برای استخدام متخصصین بیشتر گردد. به لحاظ تئوریک، آمریکا ممکن است از این راه به نقطه مشترکی با دیگر کشورهای جهان برسد که در آن معیار برای درجه موفقیت یک فرم درخواست ثبت، از «ابتدا اختراع» به «ابتدا ثبت اختراع» تغییر کند. هر چند نوآوران کوچک با این امر مخالفند، اما شرکت ها این روند را ترجیح می دهند، زیرا این امر می تواند اطمینان قانونی بیشتری را ارائه دهد.

نظرات پیرامون همسان سازی قانون ثبت اختراعات در همه نقاط دنیا، مثبت است. ضمناً تنظیم کننده های رقابت در حال کسب سود از حقوق ثبت شده هستند. آنها این امتیاز را به مثابه یک سلاح تجاری می دانند که می تواند قانون ضد تشکیل تراست ها را نقض کند.

منتظر جریمه هایی به مراتب بیش از صد سکه باشند.

«کنت کوکی بر» می گوید: «حفاظت از مالکیت معنوی می تواند برای صنایع به همان اندازه که برای مشتریان مفید است، سود آور باشد، اما به شرطی که با دقت کافی اجرا شود.»

«پذیرش قوانین ثبت امتیاز، تمایل به کسب سود بیشتر را دامن می زند، حس تقلب و کلاهبرداری را بر می انگیزد، افراد را برای دست یابی به برنامه هایی که بتواند جامعه را به پرداخت مالیات بیشتر مجبور نماید، تهییج می کند، موجب پیدایش ستیزه و جدال در بین مخترعین و پیدایش اقامه دعوی های بی پایان می گردد. پس اصل قانون به علت پیامدهای آن نمی تواند عادلانه باشد.»

نشریه اکونومیست در ۱۸۵۱ چنین تعبیری را نسبتاً با اطمینان به کار برد، اما عدم رضایت موجود از قوانین ثبت امتیاز نمایانگر افکار عمومی در آن زمان بود. یک قرن پیشتر،آدام اسمیت» از این قوانین به عنوان عناصری لازم ولی زیان آور یاد کرد که باید با مضایقه به صاحبان آن اعطا شود. بسیاری از اقتصاددانان نیز نظریات او را منعکس کرده اند. ثبت امتیازها عبارت از، وضع قوانین انحصاری گذرا بر روی اختراعات جدید و مفید می باشند.

در سالهای اخیر مالکیت معنوی در کانون توجه بیشتری قرار گرفته است، زیرا ایده ها و نوآوری ها جدیدی از شرکت ها نیز که پیرامون تولیدکنندگان فن آوری سر برآورده اند، به عنوان واسطه مالکیت معنوی عمل می کنند و برای ایده های تازه بازار آفرینی می نمایند.

نشانه های نامطلوب

در عین حال از بسیاری از حقوق ثبت اعطا شده، تنها به عنوان تلاش های دفاتر حقوقی در جهت پاسخگویی به افزایش چنین درخواست هایی یاد می شود که مشروعیت برخی حقوق اعطا شده را زیر سؤال برده است. در طول دهه گذشته تعداد درخواست های ثبت امتیاز دو برابر شده است و هنوز نیز در حال بالا رفتن است. بیشتر این رشد در زمینه ITومخابرات بوده است، به طوری که در آمریکا به تنهایی سهم ثبت امتیازات در این بخش ها از حدود ۳۰ درصد در ۱۹۹۰ تقریباً به ۴۰ درصد رسیده است. با افسوس، چنین روند فزاینده ای در زمینه اقامه دعوی های مختلف پیرامون تخلف از حقوق ثبت، هزینه دادخواهی و میزان درآمدی که در شکایت ها نصیب طرف خواهان، شده است، نیز مشاهده می شود.

در همین حال مراکز تکنولوژیک جدید مانند چین و هند در گذار از سطوح فناوری پایین تر مانند تولیدات سخت افزاری و نرم افزاری به پروژه های پیچیده تر که نوآوری هر چه بیشتری را به مهمترین منابع، مواد خام، انرژی و مکان های تولید تبدیل شده اند. در آمریکا، تقریباً سه چهارم ارزش اقتصادی شرکت های تجاری شامل دارایی و مایملک نامرئی(به صورت مالکیت های معنوی) آنهاست، در حالی که این میزان در اوائل دهه ۱۹۸۰ در حدود ۴۰ درصد بود. «آلن گرین سپن» رئیس صندوق ذخیره فدرال آمریکا می گوید: «قسمت بزرگی از تولیدات داخلی در ایالات متحده را تولیدات فکری و ادراکی تشکیل می دهند.» مالکیت معنوی بخشی از همان دارایی های فکری و ذهنی است.

بخصوص در بخش ITومخابرات، نقش مالکیت معنوی اساساً عوض شده است. هر آنچه که پیشتر توسط مشاوران حقوقی شرکت ها و مهندسین بخش تحقیق و توسعه صورت می گرفت، امروز با سرعت هر چه بیشتر توسط هیأت رئیسه انجام می گیرد. «مدیریت دارایی های معنوی» اکنون خود را به عنوان یک مسأله راهبردی تجاری مطرح کرده است. تنها در آمریکا سود حاصل از صدور پروانه تکنولوژیک در حدود ۴۵ میلیارد دلار در سال تخمین زده می شود. در سطح جهانی نیز این میزان در حدود ۱۰۰ میلیارد دلار برآورد شده است که به سرعت در حال رشد است.

شرکت های تولید کننده فناوری در جست وجوی ثبت امتیاز بیشتر، گسترش میدان عمل خود، صدور پروانه های بیشتر، طرح دعوی بیشتر وپیاده سازی و انطباق مدل های تجارت خود با مالکیت معنوی هستند. برخی شرکت ها هنوز به طور تناقض آمیزی مشغول آب بندی روزنه های خود هستند، برخی دیگر راه هایی یافته اند که از طریق آنها می توان با نوآوری و تقسیم آن با دیگران به سودآوری رسید. به عنوان مثال می توان از رشد تولید نرم افزارهای باز- منبع یاد کرد. نسل طلب می کند، در رقابت می باشند. این امر خود می تواند عامل بروز برخوردهای تازه ای بین این کشورها و صاحبان حال حاضر قرن آوری باشد. تعداد امتیازات ثبت شده در دفاتر حقوقی کشور چین، در طول چهار سال گذشته سه برابر شده است.

«گرک پاپادوپولوس» رئیس فناوری شرکت «سان مایکروسیستم» می گوید:«مالکیت معنوی برای صنایع دارای یک محوریت مرکزی است. اما نمی دانم که آیا این امر تابعی از پیدایش یک صنعت بالغ است یا تنها بروز یک سردرگمی است.»

صدور پروانه و کسب درآمد

حقایق و نشانه ها زبان خود را دارند. هم اکنون «IBM» سالانه بیش از یک میلیارد دلار تنها از راه مالکیت معنوی خود درآمد دارد. سود «HP» از صدور پروانه در کمتر از سه سال، چهار برابر شده است و امسال به بیش از ۲۰۰ میلیون دلار بالغ گشته است. «مایکروسافت» نیز در حال به ثبت رساندن ۳۰۰۰ مورد حق مالکیت معنوی به نام خود است، در حالی که این میزان برای همین شرکت در سال ۱۹۹۰ تنها پنج مورد بود. در اوایل سال جاری مایکروسافت، بخش کاملاً جدیدی را راه اندازی کرد تا تکنولوژی خود را مستقیماً با پول نقد یا با برابری حقوقی(تعویض امتیاز های ثبت شده) با شرکت های صاحب ایده مبادله کند. اخیرا «نوکیا» نیز شروع به صدور پروانه و واگذاری اجازه برای استفاده از تکنولوژی خود به دیگر کشورها نموده است و در نظر دارد این روند را سرعت ببخشد. برخی شرکت ها مانند «ARM» که یک شرکت بریتانیایی طراح ریز تراشه های سیستم های بی سیم می باشد، فعالیت عمده خود را به جای کارهای تخصصی مورد انتظار، بیشتر بر روی خلق و فروش مالکیت معنوی متمرکز کرده است.

با توجه به نتایج یک تحقیق که در سال گذشته توسط گروه کارشناسی «مک کینی» انجام شد، ۵۴ درصد از شرکت ها در زمینه صدور پروانه نسبت به سال های ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۲ دارای ۱۰ درصد تا ۵۰ درصد رشد بوده اند. در حدود ۷۵ درصد از مدیران عامل انتظار دارند که ظرف ۲ تا ۵ سال آینده، میزان خرید و فروش پروانه ها همسان بوده و ۴۲ درصد انتظار رشد چشمگیر را در زمینه سود حاصل از فروش پروانه های خود دارند. آنها می اندیشند که بازار هنوز در دوران جنینی خود قرار دارد. «جی یوباس» از مک کینزی می گوید:«بسیاری از شرکت ها مقادیر زیادی حق مالکیت معنوی تولید می کنند، ولی هنوز سود چندانی از آن به دست نمی آورند.»

برتری تازه مالکیت معنوی در صنایع تولید فن آوری، توسط صنایع گسترده تر دامن زده می شوند. نخست، ITومخابرات به قدری پیچیده شده اند که گرایش بیشتری را جهت جذب نوآوری ها نسبت به بقیه بخش ها دارند. هنگامی که یک شرکت یکپارچه به طور عمودی تمام مراحل تولید از طراحی اولیه گرفته تا فروش نهایی را به تنهایی انجام می دهد، زمان را از دست خواهد داد.

دوم از آنجایی که فن آوری های بسیاری به سرعت در حال تبدیل شدن به کالا هستند، شرکت ها به شکل فزاینده ای به نوآوری ها اعتماد می کنند تا در کورس رقابت باقی بمانند. هنوز سرمایه گذاری بر روی تحقیق و توسعه یک سرمایه گذاری کوتاه مدت است. زیرا هم اکنون افراد بیشتری و با شتاب افزون تر مشغول آفرینش ایده ها می باشند. به نظر «ریگو گارموتی» از گروه کارشناسی مخابرات و IT«ادوننی»، این بدان معنی است که سود ناخالص کمتر شده است. او می گوید:«به وسیله صدور پروانه می توان هزینه نوآوری ها را پوشش داد.»

سوم، تقاضای مشتریان توجه به قابلیت تعمیم کار و استانداردهای عمومی است، تا سیستم های اختصاصی. بدان معنی که فن آوری های متفاوت باید بتوانند به خوبی با یکدیگر همکاری کنند. شروع این همکاری منوط به پیدایش ثبت امتیازهای ادغامی یا بروز توافق ها پیرامون پروانه های متقاطع است.

چهارم، پرداختن به مالکیت معنوی نسبت به دیگر جنبه های تجارت ITکمتر سرمایه طلب است، زیرا حقوق مالکیت معنوی عموماً به جای توجه به سازه ها، امکانات و ماشین ها، به افراد اعتماد می کند. همین امر برای بسیاری از شرکت های تولید کننده ایده، جذاب شده است. سرمایه گذاران اغلب تقاضا دارند که ثبت امتیاز تکنولوژی شرکت ها، هم قوه را عقب براند و هم در صورت بروز مشکل برای شرکت ها، به عنوان دارایی قابل خرید و فروش آنها محسوب شود. چنین مسأله ای بخصوص در سال ۲۰۰۰ هنگام رشد سریع اینترنت مشاهده شد. «مارک وبینک» از شرکت ردهات(مسؤول فروش سیستم عامل لینوکس، می گوید:«در پی گسترش اینترنت ما نیز ثبت امتیاز افزون تری داشتیم.»

شرکت ها نمی توانند به طور ساده ای نسبت به مالکیت معنوی بی تفاوت باشند. حتی اگر آنها خود از وارد شدن به بازی خودداری کنند، ممکن است سهواً به حقوق ثبت دیگران تجاوز کنند، زیرا بسیاری از این قوانین در اطراف ما وجود دارند.

شرکت ها در صورتی دچار مشکل نخواهند شد که دارای امتیازهای ثبت شده بسیاری باشند تا در مواقع لزوم از آنها دفاع کند. در چنین مواقعی آنها می توانند با رقبا به یک توافق پروانه متقاطع دست یابند. بدین سان شرکت های بسیاری در حال اندوختن امتیازات ثبت شده مختلف، تنها به دلایل دفاعی در برابر تهدید شدن از سوی شرکت های دیگر هستند.

از دیدگاه قانونی سیستم مالکیت معنوی چهار جای پاپوشش می دهد: «کپی رایت» (حق حفاظت از تولیدات ادبی، موسیقی و هنری)،«علائم تجاری»(برای موارد مثل نام های تجاری)، «امتیاز ثبت»(برای اختراعات) و دسته آخر با تعریفی نامشخص از «رازهای تجارت» برای مواردی که محرمانه نگاه داشته شده اند. سیستم حفاظتی، قانونی در برابر جاعلین و کپی برداران که در بسیاری از موارد از جمله بایوتکنولوژی و نانوتکنولوژی، «حیاتی به نظر می رسد، ایجاد می کند. این موضوع نه تنها برای شرکت ها مهم است، بلکه دانشگاه ها نیز اخیراً جزو بزرگترین مراکز دارنده امتیازات ثبت شده و صادر کننده پروانه هستند.

در صنعت ITو مخابرات، سطوح مالکیت معنوی و امتیاز ثبت اختراعات دچار دگرگونی شده اند، زیرا ثبت امتیازات، «حق منفی» را به دارندگان آن می دهد که دیگران را از استفاده از تکنیک های مشابه محروم نمایند. با این حال IT و مخابرات هنوز به اثرات بازار متکی هستند، و این بدان معنی است که هر چه افراد بیشتری یک سیستم را مورد استفاده قرار دهند، آن سیستم کاربردی تر می شود. برای حد اکثر کردن اثرات چنین بازاری، وجود قابلیت همکاری بین تکنولوژی های مختلف ضروری است. این امر می تواند یا به وسیله تنها یک استاندارد که توسط یک شرکت برتر ارائه می شود، و یا به وسیله کاربرد ملخوطی از تکنولوژی های متفاوت، با سیستم ثبت امتیاز که حفاظتی قانونی برای اختراعات ایجاد می کند، بدست آید.

ادامه دارد

> نظرات پیرامون همسان سازی قانون ثبت اختراعات در همه نقاط دنیا، مثبت است. ضمناً تنظیم کننده های رقابت در حال کسب سود از حقوق ثبت شده هستند. آنها این امتیاز را به مثابه یک سلاح تجاری می دانند که می تواند قانون ضد تشکیل تراست ها را نقض کند

ونزوئلا به فقیران آمریکایی نفت ارزان می فروشد

بی بی.سی - مقامات ونزوئلا و ایالت ماساچوست قراردادی امضا کردند که به موجب آن ونزوئلا برای کمک به خانواده های کم درآمد آمریکایی نفت ارزان در اختیار این کشور خواهد گذاشت.

این نفت با قیمتی ۴۰ درصد ارزانتر از قیمت بازار برای تأمین گرما در ماه های زمستان به هزاران خانواده فقیر فروخته خواهد شد.«ویلیام دلاهانت»، عضو مجلس ایالتی ماساچوست، گفت : «امضای این قرارداد مبین انساندوستی به معنای کامل آن است.»

«هوگو چاوز»، رئیس جمهور ونزوئلا، یکی از بزرگترین مخالفان جورج بوش درآمریکای لاتین است.

وی اول بار فکر فروش نفت ارزان به خانواده های فقیر آمریکایی را در جریان دیدارش از کوبا در ماه اوت مستقیماً با مردم آمریکا مطرح کرد.

در باره مردم

به موجب این قرارداد ونزوئلا از طریق شرکت نفت «سیتگو» که یکی از شرکت های وابسته به صنایع ملی نفت ونزوئلا در آمریکاست ۴۵ میلیون لیتر سوخت نفتی به ایالت ماساچوست صادر خواهد کرد.

در مراسم امضای این قرارداد «دلاهانت»، نماینده دموکرات در تنظیم آن نقش مهمی داشته است، این فکر را که عمل ونزوئلا انگیزه سیاسی داشته رد کرد.

خبرگزاری آسوشیتدپرس به نقل از او نوشت: «این عملی برای مردم است.»وی افزود:«تا جایی که به من مربوط می شود این اقدام هیچ ربطی به آنچه بین دولت بوش و دولت چاوز می گذرد، ندارد.»

مذاکرات مشابهی برای تأمین نفت ارزان برای ساکنان محله فقیرنشین «برانکس» در نیویورک نیز در جریان است.

چین قصد دارد تا سال ۲۰۰۸ جای آلمان را در تجارت بگیرد

ایرنا- چین قصد دارد در سال ۲۰۰۸ به جای کشور آلمان به عنوان قدرت تجاری دوم قرار گیرد و سپس در سال ۲۰۲۰ به جای نخست یعنی به جای آمریکا صعود کند.

خبرگزاری فرانسه اعلام کرد: «گو هاوشنگ» وزیر تجارت چین گفت که فرض بر این است که چین رشد تجارت خارجی خود را به سالانه ۱۵ درصد برساند.

حجم تجارت خارجی چین تا سال ۲۰۱۰ میلادی به دو هزار و ۵۰۰ میلیاردلار خواهد رسید.

میزان صادرات آلمان در ماه سپتامبر به ۶۹ میلیارد و ۵۰۰ میلیون یورو رسید و حجم واردات آلمان نیز در ماه سپتامبر امسال ۵۴ میلیارد و ۵۰۰ میلیون یورو بود.

آمادگی هند برای مشارکت در طرح خط لوله گاز قطر - پاکستان

ایرنا - یک پایگاه اینترنتی نوشت، هند حاضر است در طرح خط لوله گاز که مربوط به قطر و پاکستان (خلیج فارس - آسیای جنوبی) است، مشارکت کند.

این طرح مربوط به قطر وپاکستان است.

پایگاه اینترنتی روزنامه «بینسولا» چاپ قطر افزود: این مطلب را «مانی شانکار آیار»، وزیر نفت هند در دوحه در حاشیه نخستین کنفرانس بین المللی فناوری نفت به خبرنگاران گفته است.

وزیر نفت هند«مانی شانکار آیا» با بیان این مطلب گفت: «من این مسأله را به طور ویژه با پاکستان مطرح کردم. آن کشور اشاره داشت که با حضور هند در این طرح ایرادی ندارد. قطر نیز علاقه مشابه نشان داده است.»

پاکستان: برای جلوگیری از انتقال گاز ایران فشاری وجود ندارد

ایرنا: رئیس کمیته نفتی و منابع طبیعی پاکستان گفت: برای جلوگیری از اجرای طرح انتقال گاز ایران به پاکستان و هند، از سوی آمریکا فشاری وجود ندارد.

سید «دلاور عباس» روز سه شنبه گفت: مذاکرات مشترک گروه های کاری همانند دوره های قبل ادامه دارد و توافقات خوبی نیز در تهران صورت گرفته است.

وی با ابراز خرسندی ازاینکه هیچ مانعی بر سر راه گفت وگو با طرف ایرانی نیست، اخبار برخی از رسانه ها مبنی بر فشار آوردن آمریکا در اجرای این طرح را رد کرد.

این مقام پاکستانی همچنین افزود: اسلام آباد برای اجرای این طرح مصمم است و برای رفع نیاز کشور و تأمین این نوع انرژی از ایران، اجرای طرح انتقال گاز قطعی است.

وی با تأکید براینکه موضع پاکستان در مقابل فعالیتهای صلح آمیز هسته ای ایران مشخص است، گفت: با توجه به اینکه هند رأی به ارجاع پرونده هسته ای ایران به سازمان ملل داده، رأی پاکستان چنین نبود بلکه به نفع ایران بوده است.

به گفته وی کار طولانی لوله گذاری گاز در داخل پاکستان توسط متخصصین همین کشور انجام خواهد شد.

برای احداث سه جانبه خط لوله انتقال گاز ایران، پاکستان و هند که حدود ۲۷۰۰ کیلومتر طول دارد ۳/۵ تا ۴/۵ میلیاردلار هزینه برآورد شده است.

برآوردهای اولیه حاکی است، پاکستان در ازای ترانزیت گاز ایران به هند سالانه حدود ۶۰۰ میلیون دلار عواید خواهد داشت.

همچنین گفته شده است که احداث این خط لوله سالانه ۳۰۰ میلیون دلار هزینه واردات گاز هند را کاهش خواهد داد.